

## Sectie België – Turkije

16 januari 2023

### Ontmoeting met Z.E. de heer Bekir Uysal, ambassadeur van Turkije

#### Bezoekers:

- Z.E. de heer Bekir Uysal, ambassadeur van Turkije;
- De heer Ömer Şimşek, 2<sup>de</sup> secretaris van de Turkse ambassade.

#### Namen deel aan de ontmoeting:

- De heer Joris Vandenbroucke, volksvertegenwoordiger, voorzitter van de bilaterale sectie België-Turkije;
- Mevrouw Luna Sadat, secretaris van de bilaterale sectie.



De heer Uysal wijst erop dat hij een groot belang hecht aan de interparlementaire samenwerking. Van de vele onderwerpen die kunnen worden besproken, wenst hij eerst terug te komen op het geplande (maar uitgestelde) bezoek van de IPU-sectie België-Turkije aan de vriendschapsgroep Turkije-België in de Grote Nationale Assemblee van Turkije in Ankara. Dit bezoek is des te belangrijker omdat er nog geen dergelijke bezoeken plaatsvonden en omdat 2023 een jaar van vieringen is in Turkije (m.n. 100 jaar Turkse Republiek, en 185 jaar diplomatieke relaties tussen België en Turkije). Er zullen trouwens in 2023 verschillende evenementen georganiseerd worden om de honderdste verjaardag van de Turkse Republiek te vieren.

Ook 2024 wordt een belangrijk jaar, met de herdenking van 60 jaar Turkse migratie naar België. Hoewel de eerste Turkse migranten soms moeilijkheden hadden om in België te leven (onder meer doordat ze de taal niet kenden), blijkt dat de huidige en toekomstige generaties zich zonder problemen integreren en meestal geen problemen hebben om te werken. Toen de ambassadeur zijn geloofsbrieven heeft afgegeven aan de Koning, wees deze ook op de bijdrage van de Turkse gemeenschap.

De ambassadeur sprak onlangs met de heer Özkaya, voorzitter van de vriendschapsgroep Turkije-België, die eerstdaags een voorstel van datum en programma voor het bezoek zal voorleggen. Dat bezoek zou idealiter nog voor de verkiezingen in Turkije (mei/juni 2023) plaatsvinden.

De heer Vandenbroucke dankt de ambassadeur voor zijn demarches met betrekking tot het bezoek. Hij wijst er echter wel op dat het noodzakelijk is dat er voldoende Belgische parlementsleden beschikbaar zijn om deel te nemen aan dat bezoek.

Daarnaast haalt de ambassadeur nog een aantal specifieke punten aan:

- De harmonie die bestaat in de Turkse gemeenschap in België, en de noodzaak om elke terroristische groepering hieruit te weren. Hiervoor moeten alle staten samenwerken, onder meer op het niveau van de NAVO. De heer Vandenbroucke wijst op de spanningen die soms in de Turkse gemeenschap in België ontstaan naar aanleiding van verkiezingen in Turkije, wat ten allen prijze moet worden vermeden. De ambassadeur bevestigt dat alles in een vreedevol klimaat zou moeten verlopen, maar wijst er tegelijk op dat bijna 80 % van de personen in de Turkse gemeenschap in België de dubbele nationaliteit heeft en dus ook interesse heeft in de politieke ontwikkelingen in Turkije;
- De nauwe samenwerking van Turkse universiteiten met de KULeuven, onder meer op het vlak van academisch onderzoek en archeologie;
- De oorlog in Oekraïne en de rol van Turkije om te vermijden dat de oorlog verder de-escalereert. Bovendien heeft Turkije ervoor gezorgd dat de graandael kon worden gesloten met Rusland en speelt het een rol in de uitwisseling van oorlogsgevangenen. Ook inzake de Russische bezetting van het Krim moet de internationale gemeenschap een sterk standpunt innemen. De ambassadeur herinnert daarnaast aan de vele oorlogen tussen Rusland en het Ottomaans Rijk. Hoewel het een delicate evenwichtsoefening is, probeert Turkije – als NAVO-lid, lid van de VN-Veiligheidsraad en lid van de Europese douane-unie – een belangrijke rol te spelen in het zoeken naar oplossingen voor deze oorlog;
- De problemen met de status van de moskeeën en de imams, alsook het mogelijke verbod op religieuze symbolen worden eveneens aangehaald. De heer Vandenbroucke herinnert eraan dat dit een politieke kwestie is, zeker in Vlaanderen. De Vlaamse meerderheid heeft een verschillend standpunt over neutraliteit dan de federale meerderheid, dat geen initiatief zal nemen over dit onderwerp. De ambassadeur wijst er nog op dat het beter is officiële imams en taalleerkrachten te steunen om afwijkende stromingen tegen te gaan. De imams worden aangewezen door Dyanet (het Turkse ministerie voor Religieuze Zaken), dat ervoor zorgt dat extremistische religieuze bewegingen minder kans krijgen. De heer Vandenbroucke bevestigt gelezen te hebben in

rapporten dat Dyanet erin slaagt om religieus extremisme te bestrijden, maar Dyanet wordt soms ook gepercipieerd als een politieke arm van de Turkse president en zijn partij.